A°. 1838. N°. 59.

DONDERDAG DEN 26sten JULIJ.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 25 Julij* 1838.

In den avond van gisteren is alhier het treurig berigt ontvangen, dat Zijne Excellentie de Hoog Welgeboren Heer Mr. E. L. BARON VAN HEECKEREN, *Kommandeur der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Lid der Ridderschap van de Provincie* GELDERLAND, *Generaal Majoor, Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen,* op deszelfs reis met verlof naar Nederland, het eiland *Curaçao*, hebbende aangedaan, aldaar op den 15den Junij jl. door den dood, aan Koning en Vaderland, aan deze gewesten en aan zijne dierbare betrekkingen is ontrukt geworden.

Door wijle Zijne Excellentie voornoemd, bij Testamentaire dispositie, stellig verlangd en door Mevrouw Douariere VAN HEECKEREN, even stellig aangedrongen zijnde, dat geene uiterlijke teekenen van rouw zullen worden aangenomen.

Zoo wordt zulks mits deze, namens den Hoog Edel Gestrengen Heer Gouverneur Generaal *ad-interim*, ter kennisse van alle Civiele en Militaire Autoriteiten, Ambtenaren en Ingezetenen in het algemeen gebragt.

Dan, hoezeer uit dien hoofde, door geene uiterlijke teekenen, de smartelijke gevoelens over het verlies van den dierbaren afgestorvene kan worden aan den dag gelegd, zoo zullen de ijverige en onvermoeide pogingen van dezen waardigen en hooggeschatten vertegenwoordiger des Konings, gedurende een reeks van *zeventien* jaren, tot bevordering van het welzijn dezer gewesten, vooral in deze volkplanting, hem steeds levendig in aandenking houden.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

Gouvernements Secretarij.

PARAMARIBO, *den 23 Julij* 1838.

Bij resolutie van den Heer Gouverneur Generaal *ad-interim*, van den 21sten Julij ll., No. 853 | 777, is aan den Commies ter Gouvernements Secretarij D. VAN LENNEP CAMP, op deszelfs verzoek, een buitenlandsche verlof voor den tijd van *een* jaar verleend, met bepaling dat gedurende deszelfs afwezigheid, de Commies A. P. TIRION, met de waarneming der POSTERIJ zal zijn belast, terwijl de functien van *Adjunct Ambtenaar van den Burgerlijken Stand*, aan den Klerk P. FAERBER zijn opgedragen geworden.

De Gouvernements Secretaris,
G. S. DE VEER.

SCHEEPS-TIJDINGEN.

BINNENGEKOMEN.

Den 22sten dezer, het Nederlandsche Schip *de Snelheid*, Kapt. C. Wessel, laatst van Darmouth, hebbende 37 dagen reis; Passagier: de Heer Thomas Kast EPz.

Idem, het Nederlandsche Schip *Antonia*, Kapt. E. Speelman, hebbende 45 dagen reis.— Beide van Amsterdam.

Den 24sten, de Nederlandsche Schoener *Gouverneur Generaal Baron* VAN HEECKEREN, Kapt. P. L. de Haseth, van Curaçao, hebbende 24 dagen reis: Passagiers: de Heeren Kapitein Adjudant R. H. Esser, Mr. A. Kikkert Schotborgh en zes Slaven; Mejufvrouw C. van Schaay; de vrije G. H. van Zutphen en Christina Francisa van Zwol, benevens twee Slaven, behoorende aan P. L. de Haseth, zeven Slaven, behoorende aan den Heer Jacob Everts.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

(*Uittreksels uit de Hollandsche Couranten tot en met 5 Junij 1838.*)

GROOT-BRITTANNIE.

LONDEN, 31 *Mei*.— Maandag ll. is te Falmouth de stoomboot Iberia van Lissabon aangekomen, aan boord hebbende den Engelschen gezant Lord Howard de Walden. Men zeide dat het Portugesche bestuur geweigerd had het traktaat nopens den slavenhandel te teekenen, doch dat berigt is niet bevestigd. Remechido baart bij voortduring groote bekommering aan het gouvernement van Lissabon. Men verzekert dat Donna Isabella Maria door de Miguelisten te Montemor als regentes van het koningrijk geproclameerd is. De prinses is door de koningin naar het hof ontboden; zij heeft daaraan terstond gehoorzaamd.

—Brieven uit Mexico melden dat aldaar groote verbittering tegen de Franschen heerscht en er bestend vrees voor eene vermoording van laatstgenoemden. Men zeide zelfs dat eenigen bereids hun leven te Zacatecas verloren hadden.

Den 2 Junij. Naar het zich liet vermoeden schilderen de bijzondere berigten van Britsche kooplieden in Mexiko de vorderingen van de Fransche zijde tegen dat gemeenebest, als hoogst overdreven, ja ongerijmd af. Zij beweren dat bijv. een Fransch winkelier, in wiens huis, bij eene volksopschudding, niet veel meer dan eenige glazen zijn ingeworpen, 2,500 Dollars schade opgegeven heeft; dat een rondventer van suikergoed, wien door een hoop hongerige soldaten eenige lekkernijen waren ontvreemd, daarvoor de zeer matige som van 20,000 Dollars heeft gesteld; dat een derde 30,000 Dollars voor de aanhouding van 30 staven zilver eischt, ofschoon die ingesmokkeld waren, en de invoer van zilver in dien vorm, ten zij met bepaald verlof, bij de wet verboden is. Uit deze staaltjes moest men den aard van verreweg de meeste grieven der Franschen in deze opmaken, en kon men bevatten, dat men ligtelijk eene vordering ten gezamenlijke bedrage van 600,000 dollars had kunnen doen. Bovendien begeert men de afzetting en verdere bestraffing van aanzienlijke staatsbeambten. De Engelsche briefschrijvers hielden het er voor, dat Frankrijk voornamelijk, met het doen van zulke zware eischen, ten doel had eenige bijzondere voorregten en voordeelen voor deszelfs onderdanen in Mexiko te verwerven, als bv. de onthouding van alle regtspraak omtrent Franschen, zonder medewerking van den Franschen Consul in het Gemeenebest. Het bewind van Mexiko moest echter ongezind zijn zulk eene vreemde tusschenkomst in het inwendige regtswezen toe te staan. Daarenboven zou Frankrijk verlangen onder de voor den handel meest begunstigde natien gerangschikt te worden, en voorts den afstand van zekere papier-waarde, ten behoeve van de inschrijvers in de leening van 17 pCt. De Engelschen waren insonderheid verlangende den uitslag van de raadplegingen des Mexikaanschen bewinds omtrent het laatste punt te vernemen, alzoo, bij inwilliging van het verlangen der Franschen hieromtrent, de Britsche regering een voorbeeld voor zich zou hebben, om krachtdadiger, dan tot dusverre, ten behoeve der houders van de in Engeland gesloten leeningen tusschen beide te treden.

Over het algemeen, merken de opgemelde briefschrijvers aan, moet men erkennen, dat de Franschen, ten aanzien van het Mexikaansche volk en bewind, eene hoogst bittere en ongematigde taal gevoerd hebben, die de grenzen der heuschheid in het staatkundig verkeer verre achter zich laat, en weinig grond geeft om vriendschap voor het vervolg aan te kweeken. De geheele uitvoer-handel van Frankrijk naar Mexico bedraagt slechts 7 millioen franken; terwijl de gedane geldelijke eisch alleen bij de 3 millioen beloopt, waaruit men de buitensporigheid daarvan kon afleiden.

—Den 24 Mei is het stoomschip de British Queen, waaraan sints twee jaren gewerkt is, en hetwelk men als het grootste schip ter wereld beschouwt, te water gelaten. Het is wel der voor de vaart tusschen dit land en New York bestemd, en 275 voet lang, zijnde 35 voet meer dan het langste schip onzer marine. Hetzelve is 64 voet breed, met 1862 tonnen en wordt door een werktuig van 500 paardenkracht in beweging gebragt. De boeg is versierd met een levensgroot standbeeld Harer Majesteit, met een schepter in hare regter en de wereldbal in hare linker hand.

—Dom Vincente Pasos, een afstammeling van de aloude Incas, is alhier aangekomen, en door lord Palmerston aan het hof voorgesteld. Hij is de eerste gezant van Peru hier te lande. De generaal Santa Cruz is almede uit bovengenoemden stam gesproten.

FRANKRIJK.

PARIJS, 2 *Junij*.

In het ministeriele tijdschift *Revue des deux Mondes* leest men het volgende berigt, betrekkelijk de Hollandsch-Belgische aangelegenheden:

Het traktaat van 15 November 1831 is gevolgd geworden door twee overeenkomsten, welke mede te Londen op 22 October 1832 en 21 Mei 1833 zijn gesloten en onderteekend. De overeenkomst van 22 October is gesloten tusschen Frankrijk en Engeland. Zij betrof de ontruiming der bij het traktaat van 15 November aan Belgie en aan Holland toegewezen grondsgedeelten. Frankrijk en Engeland verbonden zich om den koning der Belgen te verzoeken zijne troepen van het grondgebied der Nederlanden terug te trekken, en den koning van Holland om het Belgische gebied te ontruimen. De beide contracterende mogendheden moesten door middel van geweld deze dubbele ontruiming doen bewerkstelligen indien dezelve niet plaats greep binnen het bepaalde tijdsverloop, dat overigens zeer kort was (van 22 October tot 2 November daaraanvolgende). De door ons bedoelde conventie is dus niet geheel ten uitvoer gelegd. De belegering van Antwerpen was slechts eene gedeeltelijke uitvoering daarvan, en Engeland kon in zekeren zin, krachtens die conventie, Frankrijk sommeren, om door Belgie die gedeelten van Luxemburg en Limburg, welke bij het traktaat van 15 November aan den Koning van Holland toevallen, te doen ontruimen. Dit bewijst al wederom, dat de onderhandelingen een zeer slechten keer voor Belgie zouden nemen, wanneer dezelve over de kwestie wegens het grondgebied kwamen te loopen en over de ommogelijke

lijkheid om wat dit punt betreft het traktaat ten uitvoer te leggen; want Frankrijk is niet slechts borg voor de traktaten, maar het is ook verpligt dezelve te doen uitvoeren, des vereischt zelfs met geweld; en hetgeen Frankrijk op zich heeft genomen in eere te vervullen, kan nimmer onmogelijkheden ontmoeten.

— Uit Bayonne wordt van 30 Mei het volgende geschreven:

Don Carlos is te Estella terug gekomen. Munagorri neemt in het Fransche grensdorp Sarre steeds alle carlistische deserteurs aan, die zich bij aanzienlijke hoopen bij hem aanmelden; hetzelfde geschiedt te San Sebastian en Passages, alwaar zij door de Engelsche autoriteiten worden ontvangen en georganiseerd. Volgens een gerucht is een Navarreesch bataljon en twee eskadrons, wier chefs door eenen krijgsraad ter dood waren veroordeeld, in opstand geraakt en tegen Estella opgemarcheerd.

— De Prins van Schwarzenberg brengt naar Londen de insignia van het grootkruis der St. Stefanus-orde aan Koningin Victoria over. De bij den Oostenrijksche hof-juwelier Biederman, bestelde decoratie moet allerkostbaarst zijn; het groen en rood email wordt vervangen door smaragden en robijnen, en het geheel is omgeven met schitterende brillanten.

DUITSCHLAND.

Keulen, 24 *Mei.* — Volgens berigten uit eene tamelijk goede bron, geschieden de Fransche troepenbewegingen aan de Belgische grenzen niet in den geest van de demonstratien der Belgen tegen Holland, maar veeleer om aan de Belgen eene magt te toonen, die bereid is, hun met kracht orde aan te bevelen. Deze wending schijnt aan de Belgische partij niet zeer te behagen, en zij zal nog veel gedruisch veroorzaken eer zij kalm en rustig de 24 artikelen aanneem. Dit berigt komt ons te gegronder voor, daar wij hier bij ons ook niet de geringste toebereidselen zien om troepen aan de grens of aan den Rijn te plaatsen. Uit Aken schrijft men dat de Belgische onruststokers aan de grenzen zelven allengskens beginnen te wanhopen.

Door een *Duitsch* dagblad wordt uit Parijs het volgende geschreven: Hij is niet meer. Ook Talleyrand heeft zijnen tol aan de natuur betaald, en met hem is de laatste, de beroemdste vertegenwoordiger van den geest der 18de eeuw, van de verfijnde aristocratie en van de oude diplomatie van het tooneel der wereld afgetreden. De graaf von Röderer, zijn kollega in de akademie, pleegde in zijne laatste levensjaren te zeggen: » Men zegt wel, dat wij sterven moeten, maar deze stelling komt mij voor, als niet onwederlegbaar bewezen te zijn." Voor deze twijfeling had hij een krachtvol argument aan zich zelven en aan Talleyrand. Thans is voor beiden die twijfeling opgeheven. Dit merkwaardige leven gelijkt naar het gelukkige vaartuig van eenen bekwamen schipper, dat rustig midden door klippen en rotskloven voortstevent en door den helderen blik, door de vaste hand des stuurmans naar eene veilige haven wordt gevoerd. Den 14den Julij 1791 vierde Talleyrand, bij het feest der republiek, op het marsveld eene inwijding der groote staats-omwenteling; den 18den brumaire hielp hij Napoleon de republiek ter neder werpen, welker ijverige aanhanger hij scheen te zijn, en beweerd had te zijn; door Napoleon ten top van staatsmagt en politieke grootheid verheven, werkte hij evenwel ten jare 1814 mede tot Napoleons val; nu diende hij den anderen tak der Bourbons, en werd ook door hunnen opvolger, Lodewyk Philips, als een onmisbaar orakel in den raad der nieuwe dynastie aangenomen. Börne noemde Talleyrand de geluks-wijzer der Fransche staatsregeerders. Al naar zijne tegenwoordigheid of afwezigheid kon men den stand en den duur van hun geluksgesternte berekenen. Niets heeft immer den Prins de Talleyrand meer mishaagd dan ongeluk en politieken tegenspoed. Wie zal, nu hij dood is, voortaan de raadsman zijn der dynastie van Lodewyk Philips? In de laatste uren van zijn levens ontving Talleyrand het bezoek des Konings; wat zal wel de inhoud van hun gesprek zijn geweest? Zal nu zijnen dood een gedeelte van den sluijer opgeligt worden, die tot dus verre over vele gedeelten zijner staatkundige loopbaan heeft gezweefd? Zal uit het graf meer waarheid voort lichten, dan tot dus verre op zijn onverwrikbaar voorhoofd te lezen was? — *Il faut accepter*" antwoordde in 1830 Talleyrand den koninklijken stedehouder Lodewyk Philips, toen deze hem raad vroeg, of hij de kroon zoude aannemen. Zoo Lodewyk Philips aan het orakel, *in extremis*, de vraag gerigt heeft, hoe hetzelve met zijne tot dusverre gevolgde staatkunde te vreden ware, zal Talleyrand wel geantwoord hebben: *Il faut continuer!* Een groot punt houdt de drukpers bezig; Talleyrand heeft de sacramenten ontvangen; Talleyrand heeft zich bekeerd, en eene stellige herroeping zijner dwalingen onderteekend. Welke dwalingen? Bij het vernemen dezer zonderlinge bekeering, die in het karakter van Talleyrand een nieuw kontrast tusschen hem en den bisschop Gregoire vertoont, zeide een onzer duitsche vrienden: » *Monsieur Talleyrand, après avoir si longtemps joué le bon Dieu, avoulu finalement, duper le diable lui même.*"

[*,* *De Uitgever dezer Courant, vindt zich verpligt, op de* NOOT *voorkomende in de Courant van Woensdag den 25sten dezer; uitgegeven bij de* GEZUSTERS SERRES, *met bescheidenheid aan te merken, dat deze verkeerdelijk en dus ten onregte geplaatst is, als verwijzende hij de geëerde Uitgeefsters aan de Nieuwe Amsterdamsche Courant en Alg. Handelsblad No. 2062, van Zaturdag 2 Junij jl. — 1ste bladzijde, 3de kolom.*]

PRO JUSTITIA.

EDICTALE CITATIE.

Uit krachte van de acte Eerste default, met admissie tot eene *tweede* daging, verleend door Heeren Commissarissen, ter Criminele Rolle van het Geregtshof der kolonie *Suriname*, de dato 20 Julij 1838, aan het Publiek Ministerie dezer Kolonie, Impetrant van Edictale Citatie en Eischer, op ende jegens A. C. KRIEGER, beklaagde.

Zoo wordt door mij Exploicteur bij het Geregtshof, dezer Kolonie, andermaal bij Edicte *ad valvas curiæ* gedagvaard:

De Persoon van A. C. KRIEGER, om ter zake der misdaad, waarvan hij beschuldigd wordt, zich ter Criminele Rolle van gemeld Geregtshof te sisteren, welke gehouden zal worden op Vrijdag den 3den Augustus 1838, des voormiddags ten *negen* uren, ten einde op de vereischte vraagpoincten te worden gehoord; met inthimatie, dat bij faute van dien, tegen denzelven zal verzocht worden, zoodanige profijten, als naar regten sullen bevonden worden te behooren.

Paramaribo den 24 Julij 1838.
R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

ADVERTISSEMENTEN.

(470) Na op den *twaalfden* Junij gelukkig, in CURAÇAO te zijn aangekomen, werd mijn hartelijk geliefde Echtgenoot, Mr. EVERT LUDOLPH BARON VAN HEECKEREN, *Kommandeur der Orde van den Nederlandschen Leeuw, Lid van de Ridderschap der Provincie* GELDERLAND *en Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen*, den volgenden dag door eene hevige Zenuw-zinking ziekte aangetast, welke in weinig meer dan *twee* dagen, een einde maakte aan zijn voor mij en onze Zoonen zoo dierbaar, en voor velen zoo belangrijk en nuttig leven.

Hoe onherstelbaar en treffend dit verlies voor mijn hart is, zullen velen beseffen; — mogt zijne nagedachtenis bij alle goede Ingezetenen van *Suriname*, steeds in zegening blijven!

Overigens is het de uitdrukkelijke begeerte des overledenen, dat er in *geene* der Surinaamsche Couranten, op eenigerlei wijze melding omtrent hem gemaakt worde, — als zijne Echtgenoote en als Executrice van zijnen laatsten wil, verzoeke ik dat deze beschikking geëerbiedigd worde.

H. E. ISING,
Douairière VAN HEECKEREN.
CURAÇAO, *den 15den Junij 1838.*

(470) De ondergeteekende heeft tot haren *generalen Gemagtigden* aangesteld, den Edel Groot Achtbaren Heer JOOST ZAAL.

H. E. ISING,
Douairière VAN HEECKEREN.
CURAÇAO, *den 18den Junij 1838.*

(29304) De Exploicteur bij het Geregtshof te *Suriname*, zal op Vrijdag den 27sten Julij 1838, des voormiddags om *negen* uren, ten overstaan van Heeren Gecommitteerde Raden, uit welgemeld Geregtshof, publiek bij Executie verkoopen:

Het HUIS en ERF, staande en gelegen aan de *Hof Straat*, bekend onder nieuwe Wijk La. D. No. 142, oude Wijk La. D. No. 787; aankomende ALIDA ELISABETH, JOHAN BENJAMIN en THERESIA HENRIETTA JETS.

Paramaribo den 24 Julij 1838.
R. GOLLENSTEDE,
Exploicteur.

, Van het ARMEN-FONDS der Hervormde Gemeente, wordt op voldoende waarborg en tegen de gewone renten, ter leen aangeboden: *TWEE DUIZEND GULDEN.*

Paramaribo den 23 Julij 1838.
F. G. PICHOT L'ESPINASSE,
Diaken en Kassier.

VENDU:

(29330) HEDEN MIDDAG, ten huize van B. H. KLOSTERMAN.

Paramaribo den 26 Julij 1838.

L. D. J. VAN BOMMEL

(29323) Heeft met de laatste aangekomene Schepen ontvangen:

Boter, Z. M., Komijne en Zwitsersche Kazen, ½ en ¼ tonnen gezouten Vleesch, pekel- en Rookspek, Hammen, Saucijs de Bologne, Ossetongen, Rolpens, Saucijsjes en Worst in vaatjes, bloem en roode Kool, Snij- en Spercieboonen in ¼ ankers, gedroogde Groentens en Vruchten in stoopen, Gort en groene Erwten in vaten.

Vermiceille en Macaronie in stoopen, diverse KOEKEN in trommels, DESERT-WERK in fleschjes en doosjes, GELEIJEN en CONFITUREN, Vruchten op Brandewijn, Moutarde de Maille, Engelsche MOSTARD, Asperges en Champignons in zuur.

Roode Wijn, wit en bruin Bier in oxhoofden, Forthon St. Estephe, Pommies Agasac, Chateau d'Houtbrion en Muscaat Wijn in kistjes van 12 fleschen, Dompræsenz en Laubenheimer in dito, Genever in dubbelde en enkelde kelders, roode en zwarte Bessen op Genever.

Katoen Zakkendoek, fijn Hollandsche Vlasjes en Dowlas Linnen, Servetgoed, zwart en blaauw Satinet, geel- wit- en ruw Zeildoek, HAVER in 3 zaks vaten, Patent- Lijn- en Raap Olie in pullen, Glazenruiten in alle grootens.

(29322) Kapt. C. WESSELS recommandeert het door hem gevoerd wordend Schip *Snelheid*, aan Heeren Planters en Kooplieden, ter inlading van *SUIKER*; — Zullende tegens 22 Augustus e. k., de reis naar AMSTERDAM aannemen.

Paramaribo den 26 Julij 1838.

Te Paramaribo, bij J. J. ENGELBRECHT.